№ 5. Warszawa, 1 wrzesień 1931 r. Rok V.

DZIENNIK URZĘDOWY
POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

TREŚĆ:

PRZEPISY ORGANIZACYJNE

93.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 5 sierpnia 1931 r.

L. 1210/I/Og/31

w sprawie zmiany organizacji Wydziału I-go.

Zmieniając częściowo dotychczasowe zarządzenia w sprawie organizacji Wydziału I-go, zarządzam co następuje:

1. Wyłączam z zakresu działania Oddziału Ogólnego Wydz. I. i przenoszę do zakresu działania Oddziału Prawnego tegoż Wydziału następujące sprawy:

a) sprawy kodyfikacji przepisów monopolowych,
b) opracowywanie projektów ustaw i rozporządzeń, dotyczących P. M. T.,
c) opracowywanie przy współdziałaniu zainteresowanych Wydziałów odpowiedzi na skargi do Najw. Tryb. Adm.

2. Wyłączam z zakresu działania Oddziału Ogólnego Wydziału I i przenoszę do zakresu działania Wydziału VII sprawy budżetowe, a w szczególności opracowywanie planu finansowo-gospodarczego Polskiego Monopolu Tytoniowego.

3. Włączam do Oddziału Ogólnego Bibljotekę P. M. T.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem dzisiejszym.

p. o. Zastępcy Dyrektora
Polskiego Monopolu Tytoniowego
(—) *E. Zaremba*

94.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dn. 14 sierpnia 1931 r.

L. 1233/I/OG/31

w sprawie częściowej reorganizacji Wydziału I-go.

Uzupełniając zarządzenie z dnia 5 sierpnia 1931 r. L. 1210/I/Og/31 w sprawie częściowej reorganizacji Wydziału I-go, zarządzam, co następuje:

1. Do zakresu działania Oddziału Ogólnego należą:

a) ogólne sprawy wynikające ze stosunku Polskiego Monopolu Tytoniowego do władz i instytucyj państwowych, a w szczególności ze stosunku do Ministerstwa Skarbu i Najwyższej Izby Kontroli oraz sprawy ogólne, związane z działalnością Komisji Rewizyjnej dla Polskiego Monopolu Tytoniowego i Rady Zawiadowczej Polskiego Monopolu Tytoniowego;

b) ogólne sprawy organizacyjne Polskiego Monopolu Tytoniowego oraz sprawy organizacji wewnętrznej Dyrekcji;

c) sprawy administracyjno-gospodarcze;

d) sprawy transportowe;

e) sprawy Bibljoteki Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i Zakładów podległych;

f) sprawy niezastrzeżone do kompetencji innych Wydziałów.

Szczegółowy wykaz czynności, należących do Oddziału Ogólnego, zostanie ustalony oddzielnem zarządzeniem.

2. W związku z postanowieniami zawartemi pod 1) dotychczasowe Oddziały Administracyjny i Transportowy zostają przekształcone na Referaty i włączone w skład Oddziału Ogólnego Wydziału I-go.

3. Sprawy konserwacji i remontów, należące dotychczas do zakresu działania Oddziału Administracyjnego, przekazuje się zgodnie z zarządzeniem z dnia 12 sierpnia 1931 r. L. 1221/I/Og/31 do kompetencji Biura Technicznego.

4. Sprawy hipotek nieruchomości Polskiego Monopolu Tytoniowego i związane z niemi kwestje zobowiązań i uprawnień Polskiego Monopolu Tytoniowego, włączam od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia do zakresu działania Oddziału Prawnego Wydziału I-go.

5. Bibljoteka Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego zostaje włączona w skład Oddziału Ogólnego.

6. Kierownictwo Oddziału Ogólnego Wydziału I powierzam Naczelnikowi Wydziału Janowi Napieralskiemu.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia 20 sierpnia 1931 r.

p. o. Zastępcy Dyrektora
Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) *E. Zaremba*

95.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 12 sierpnia 1931 r.

L. 1221/I/Og/31

w sprawie organizacji Dyrekcji P. M. T.

Dotychczasowy Wydział V (Techniczny) Dyrekcji P. M. T. ulega skasowaniu.

Na jego miejsce tworzy się w Dyrekcji:
a) Biuro Techniczne.
b) Oddział Mechaniczny.

Zakres działania tych nowych jednostek składowych organizacji Dyrekcji P. M. T. ustala się jak następuje:

Biuro Techniczne.

Do zakresu działania Biura Technicznego należą:

a) remont i konserwacja budynków oraz budowa nowych pomieszczeń,

b) sprawy instalacji elektrycznych, centralnego ogrzewania, wentylacji, kanalizacji i wodociągów,

c) sprawy wszelkich innych instalacyj i urządzeń mechanicznych, z wyjątkiem urządzeń maszynowych oraz ruchu mechanicznego w Fabrykach P. M. T., włączonych w myśl dalszych postanowień niniejszego zarządzenia do zakresu działania Oddziału Mechanicznego.

Biuro Techniczne ma charakter Biura Wykonawczego. Prace nad nowemi inwestycjami, zarówno budowlanemi, jak i instalacyjnemi, prowadzić będzie tylko w zakresie wskazanym przez Dyrekcję.

Oddział Mechaniczny.

Do zakresu działania Oddziału Mechanicznego należą sprawy urządzeń maszynowych i ruchu mechanicznego w fabrykach P. M. T. a w szczególności:

a) ustalanie typów maszyn tytoniowych i pomocniczych w Fabrykach P. M. T., zakup tych maszyn, montaż, uruchomienie, konserwacja i remonty, oraz kontrola pracy maszyn,

b) zarządzanie przydziałem maszyn tytoniowych i pomocniczych we wszystkich Fabrykach,

c) prowadzenie badań nad zużyciem maszyn i wydawanie opinji w sprawach ich dyskwalifikacji,

d) urządzanie i konserwacje transmisji, transporterów i instalacji odkurzających,

e) zakup i produkcja własna części zamiennych do maszyn, ustalanie norm zużycia i kontrola przestrzegania tych norm,

f) zarządzanie sprawami warsztatów mechanicznych w Fabrykach P. M. T. oraz produkcją tych warsztatów.

Prace swe Oddział Mechaniczny winien uzgadniać z Wydziałem Fabrykacyjnym i dostosowywać je ściśle do potrzeb, zgłoszonych przez ten Wydział.

Szczegółowy wykaz czynności Biura Technicznego i Oddziału Mechanicznego będzie ustalony oddzielnem zarządzeniem.

Do czasu włączenia Oddziału Mechanicznego do jednego z Wydziałów Dyrekcji, Oddział Mechaniczny podlegać będzie Panu Generalnemu Inspektorowi P. M. T. J. Dutkowskiemu, który sprawować będzie I i II aprobatę w sprawach, należących do Oddziału Mechanicznego.

Kierownictwo Biura Technicznego powierzam prac. kontr. inż. Eugenjuszowi Kowalskiemu.

Biuro Techniczne zostaje podporządkowane p. o. Zastępcy Dyrektora P. M. T. Naczelnikowi Wydziału E. Zarembie, który sprawować będzie I aprobatę załatwień z zakresu działania biura.

Kierownictwo Oddziału Mechanicznego sprawować będzie prac. kontr. inż A. Tramer.

Aż do dalszego zarządzenia Biuro Techniczne i Oddział Mechaniczny korzystać będą ze wspólnej kancelarji, z tem jednak, iż dla spraw Biura i Oddziału zostaną założone oddzielne dzienniki i zapiski kancelaryjne.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie od dnia 20 sierpnia r. b.

p. o. Zastępcy Dyrektora
Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) *E. Zaremba*

SPRAWY OGÓLNE

96.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 29 lipca 1931 r.

L. 6941/IOs./31

w sprawie nadzorowania S. Z. S. W. T. w Gdyni.

Do

Państwowego Magazynu Surowców Tytoniowych

w Gdyni.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego anuluje swoje zarządzenie L. 971/I/Og/30 z dnia 17.VI. 1930 r. w części dotyczącej nadzorowania Skarbowego Zakładu Sprzedaży Wyrobów Tytoniowych w Gdyni przez każdoczesnego dyrektora Państwowej Fabryki Wyrobów Tytoniowych w Starogardzie oraz zarządzenie L. 30109/IV/2/28 z dnia 21.VIII. 1928 r. w powyższej sprawie, a równocześnie porucza od dnia 1 sierpnia 1931 r. każdoczesnemu kierownikowi Państwowego Magazynu Surowców Tytoniowych w Gdyni wykonywanie nadzoru nad Skarbowym Zakładem Sprzedaży Wyrobów Tytoniowych w Gdyni.

Nadzór ten polegać będzie na kontrolowaniu działalności Zakładu, badanie jego sprawności i zaopatrzenia w wyroby tytoniowe.

Kontrolę taką należy przeprowadzać przynajmniej raz na miesiąc, a o jej wynikach sprawozdać Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

p. o. Zastępcy Dyrektora
Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) *E. Zaremba*

97.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 30 lipca 1931 r.

L. 1771/X/Tr/31.

w sprawie adresowania przesyłek kolejowych.

Do

1) wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.
2) Generalnego Inspektoratu i wszystkich Wydziałów i Oddziałów Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Uzupełniając wykaz adresów kolejowych Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego, przesłany przy okólniku z dn. 13.XI. 1930 r. L. 2978/X/Tr/30, w związku z uruchomieniem Państwowego Magazynu Surowców Tytoniowych w Gdyni, podaje się adres

na przesyłki drobnicowe:
Państwowy Magazyn Surowców Tytoniowych w Gdyni, Gdynia-Port;

na przesyłki wagonowe:
Państwowy Magazyn Surowców Tytoniowych w Gdyni, Gdynia—Port, tor Monopolu Tytoniowego.

Uzupełnienie to należy uwidocznić w wykazie.

Za Dyrektora P. M. T.

(—) *J. Napieralski*
Naczelnik Wydziału

98.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 94

z dnia 4 sierpnia 1931 r.

L. 3341/IV/2/31

w sprawie postępowania ze skonfiskowanemi przedmiotami Monopolu Tytoniowego.

Do

Panów Dyrektorów wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych i wszystkich Urzędów Wykupu Tytoniu.

I.

Ministerstwo Skarbu z dnia 23.XI. 1926 r. wydało „Instrukcję w sprawie postępowania ze skonfiskowanemi przedmiotami Monopolu Tytoniowego",

która została ogłoszona w Dz. U. M. Skarbu L. 32/26 poz. 349, nakładającą na Zakłady i Urzędy Polskiego Monopolu Tytoniowego obowiązek komisyjnego badania i oszacowania nadsyłanych przez organa Kontroli Skarbowej, Straż Graniczną, Straż Celną i t. p. artykułów tytoniowych, pochodzących z konfiskat lub zakwestjonowanych.

Oszacowanie czyli określenie wartości handlowej przedmiotu Monopolu Tytoniowego, który został zakwestjonowany lub skonfiskowany, musi być obecnie przeprowadzane ze względu na to że:

1) większość artykułów ustawy karnej skarbowej z dnia 2.VIII. 1926 r. ogłoszonej w Dz. Ustaw R. P. L. 105/26 poz. 609, które mają zastosowanie w wypadkach przekroczenia przepisów ustawy z dnia 1.VI. 1922 r. o Monopolu Tytoniowym Dz. Ustaw R. P. L. 47/22 poz. 409, przewiduje oprócz innych kar równoczesną karę konfiskaty przedmiotu przestępstwa. W wypadku, gdy konfiskaty z tych czy innych względów dokonać lub orzec nie można, w myśl postanowień art. 19 Ustawy karnej-skarbowej, zamiast niej orzeka się obok kary pieniężnej, przewidzianej za dane przestępstwo dodatkową karę pieniężną w stosunku do ilości i wartości przedmiotu przestępstwa.

2) Rozporządzenie Min. Skarbu z dnia 6.III. 1930 r. o przyznawaniu nagród za przyczynienie się do wykrycia przestępstwa podlegającego Ustawie Karnej-Skarbowej, ogłoszonej w Dz. Ustaw R. P. L. 22/30 poz. 188 postanawia, że w pewnych wypadkach przewidzianych w § 11 nagroda nie może przekraczać szacunkowej wartości ujętego przedmiotu.

3) Ustawa Karna-Skarbowa przewiduje w wypadkach podanych w art. 155 i art. 203 zwrot zakwestjonowanych, względnie skonfiskowanych przedmiotów Monopolu Tytoniowego ich pierwotnym właścicielom. O ile przedmioty te zaginęły, uległy zniszczeniu lub przeróbce i z tego powodu zwrócone być nie mogą, w myśl rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 27.VI. 1929 r. L. 19483/IV/2, ulega zwrotowi kwota, odpowiadająca równowartości handlowej tych wyrobów.

Wyniki badania i oszacowania, które mają przeprowadzać Państwowe Fabryki Wyrobów Tytoniowych i Urzędy Polskiego Monopolu Tytoniowego w myśl cytowanej na wstępie „Instrukcji" mają być wpisane do „Protokółu oszacowania", wzór którego został podany jako załącznik L. 3 do „Instrukcji".

„Protokół Oszacowania" jest dokumentem bardzo ważnym, gdyż w razie zaginięcia, zepsucia się, lub zbyt wczesnego poddania przedmiotu konfiskaty dowodu rzeczowego przeróbce, bywa jedyną podstawą do wydania orzeczenia o winie i karze.

Bardzo często zachodzą wypadki, że „Protokóły oszacowania" w toku postępowania sądowego są kwestjonowane przez obronę i w rezultacie „Trybunały" pomijają je jako dowody rzeczowe. Ma to miejsce przeważnie z przyczyny niewłaściwego i niedbałego sporządzania tych protokółów przez poszczególne Zakłady i Urzędy Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Niezależnie od powyższego należy podkreślić ogromną dowolność i brak wszelkiej metody w określaniu przez poszczególne Fabryki i Urzędy Polskiego Monopolu Tytoniowego wartości handlowej nadesłanych do zbadania przedmiotów Monopolu Tytoniowego skonfiskowanych lub zakwestjonowanych.

Wobec tego, że artykuł 15 Ustawy Karnej Skarbowej postanawia, że jeśli podstawą orzeczenia kary pieniężnej jest wartość przedmiotu przestępstwa, to wartość te przyjmuje się przy przedmiotach monopolowych, według cen monopolowych, że art. 1 dział I Ustawy o Monopolu Tytoniowym postanawia, że „produkcja, przywóz z zagranicy oraz sprzedaż surowca tytoniowego i wyrobów tytoniowych jest przywilejem Państwa i stanowi przedmiot „Monopolu skarbowego", za wartość handlową artykułu tytoniowego, nielegalnie przywiezionego do Polski z zagranicy lub obszaru w. m. Gdańska należy przyjmować cenę, którą dany artykuł kosztowałby przy legalnym, za pozwoleniem powołanych do tego władz wwozie z uwzględnieniem obowiązujących opłat celnych i monopolowych.

W celu uregulowania poruszonych kwestyj na przyszłość, wyjaśnia się:

II.

Ponieważ ustęp II powołanej na wstępie niniejszego „Instrukcji" mówi „Nadesłane artykuły podda Zakład lub Urząd Monopolu Tytoniowego zaraz po ich nadejściu komisyjnemu zbadaniu i oszacowaniu, odnośnie wartości handlowej dla celów postępowania karnego, sporządzając z tej czynności protokół w 2-ch egzemplarzach, według załączonego wzoru Nr. 3", przeto wynika stąd, że:

a) „Protokół oszacowania" jest rezultatem „komisyjnego badania", wobec czego powinien podpisać go nietylko dyrektor fabryki czy Urzędu, jak to obecnie przeważnie ma miejsce, lecz wszystkie osoby, które brały udział w komisyjnem badaniu. Obok podpisu winny być odciśnięte pieczątki z nazwiskami oraz winno być podane stanowisko, względnie funkcja służbowa podpisujących. Protokół należy zaopatrzyć w odcisk okrągłej pieczęci Fabryki lub Urzędu jako dokument przeznaczony do użytku władz;

b) rubryka 3 „Protokółu oszacowania" (wzór 3) zatytułowaną jest „Orzeczenie co do pochodzenia i uzasadnienia tego orzeczenia", wobec czego w rubryce tej Komisja badająca zakwestjonowany wyrób lub surowiec tytoniowy powinna po 1) określić pochodzenie badanego materjału, posługując się terminami ustalonemi w okólniku Nr. 47 z dnia 19.III. 1930 r. wydanym za L. 875/IV/2/30 „w sprawie nomenklatury używanej przy określeniu pochodzenia zakwestjonowanych wyrobów i surowców tytoniowych", po 2) podać uzasadnienie orzeczenia, wymieniając cechy, które na orzeczenie wpłynęły, a mianowicie banderolę obcą, sposób i rodzaj opakowania, napisy na opakowaniach i wyrobach, uwidocznioną cenę sprzedażną, jakość bibułki i napisy (nadruków) na niej, jakość materjału tytoniowego, cechy niefermentowanego surowca (przy surowcu krajowym) i t. p.

c) Rubryka 6 „Protokółu" zatytułowaną jest „wartość szacunkowa", wobec czego biorąc pod uwagę cytowany ustęp „Instrukcji" w rubryce tej powinna być wpisywana wartość handlowa przedmiotu dla celów postępowa-

nia karnego, ustalona według podanych poniżej przepisów.

d) W „protokółach oszacowania" bezwarunkowo nie należy umieszczać rezultatów oszacowania materjału tytoniowego, uzyskanego dla celów fabrykacyjnych z przeróbki konfiskaty, gdyż wartość ta ma jedynie znaczenie dla obrachunku Monopolu z Ministerstwem Skarbu przy pokrywaniu należności za materjały uzyskane ze skonfiskowanych przedmiotów.

III.

Wartość handlową, która winna być wymieniona w rubryce 6 „Protokół oszacowania" należy oznaczać, uwzględniając stan przedmiotu w czasie popełnienia przestępstwa w sposób następujący:

a) przy wyrobach „pochodzenia monopolowego" w zrozumieniu okólnika Nr. 47 z dnia 19.III. 1930 r. L. 875/IV/30 według cennika sprzedaży detalicznej, obowiązującej w momencie zakwestjonowania.

b) przy wyrobach „pochodzenia zagranicznego", o ile zostały zakwestjonowane wyroby w oryginalnym opakowaniu, na którym podaną jest cena tego wyrobu w kraju, gdzie został on wyprodukowany, należy przyjąć tę cenę, przeliczając ją na walutę polską i dodając do niej obowiązującą opłatę celną, oraz monopolową (taryfa celna część I według stanu obowiązującego w dniu oszacowania).

O ile wyroby zostały zakwestjonowane w opakowaniu bez wymienionych na nim cen lub bez opakowania, należy przyrównać je do odpowiedniego pod względem jakości wyrobu produkcji Polskiego Monopolu Tytoniowego i przyjąć wartość cennikową tego ostatniego, doliczając, jak w pierwszym wypadku opłatę celną i opłaty monopolowe.

Wobec powyższego „wartością handlową będzie rezultat uzyskany z sumowania wymienionych składników".

c) Przy wyrobach „pochodzenia gdańskiego" należy postąpić w sposób analogiczny do podanego w punkcie b) nie dodając jednak opłaty celnej,

d) przy wyrobach podrabianych, o ile zachodzi przypuszczenie, że zostały sporządzone z tytoniu produkcji Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego wartość cennikową tego wyrobu, którego cechy usiłowano nadać przez podrobienie. O ile zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że zostały sporządzone z tytoniu zagranicznego, należy postąpić według punktu b),

e) przy surowcu „pochodzenia zagranicznego" cenę ustaloną za surowiec zagraniczny, identyczny lub zbliżonego gatunku obowiązującą w chwili zajęcia surowca dla danej klasy, doliczając opłatę celną i monopolową,

f) przy surowcu krajowym niefermentowanym cenę wykupu obowiązującą w chwili zajęcia surowca dodając opłatę monopolową, a to ze względu na wyjaśnienia Ministerstwa Skarbu z dnia 4.IV. 1927 r. L. 848/W.K. i 18.IV. 1929 r. L. D. I. 1421/6.

g) przy surowcu krajowym fermentowanym wartość ustaloną dla surowca odpowiedniego sortymentu dodając opłatę monopolową,

h) przy odpadkach tytoniowych wartość najniżej taryfowanego tytoniu papierosowego dla miału, okruchów i wysiewek, a wartość najtańszego tytoniu fajkowego dla żył ogonków tytoniowych, dodając opłatę celną i monopolową, gdy zachodzi przypuszczenie, że zostały one przywiezione z zagranicy oraz opłatę monopolową, o ile można przypuszczać, że pochodzą z obszaru w. m. Gdańska lub Polski.

Nadmienia się, że w rubryce 6-ej „Protokółu oszacowania" wpisując wartość handlową artykułu tytoniowego, ustaloną wg. podanych powyżej zasad należy uwidaczniać oddzielnie wszystkie składniki przy sumowaniu których wartość ta została wprowadzona, a więc:

a) cenę sprzedażną artykułu,
b) opłatę celną,
c) opłatę monopolową

i dopiero na podstawie tych składników wyprowadzać sumę „razem".

W wypadku, gdy zajdzie okoliczność przewidziana w ustępie I punktu 3 niniejszego zostaje zwrócona równowartość handlowa przedmiotu, określona według zasad podanych w ustępie III b/h), jedynie po ustaleniu, że opłata celna i monopolowa faktycznie została przez zainteresowanego uiszczona, w przeciwnym razie opłaty te zostają od podanej wartości handlowej potrącone.

Jakkolwiek ani opakowania wyrobów tytoniowych, ani też gilzy przy papierosach nie są przedmiotem monopolu, to jednak o ile są one podrabiane i zajęte należy w protokóle oszacowania zaznaczyć tę okoliczność i podać cechy podrobienia.

Protokóły oszacowania od dnia wejścia w życie niniejszego okólnika do 31.XII. 1931 roku należy sporządzać w 3-ch egzemplarzach. Jeden z nich należy posyłać do referatu ochrony praw Monopolu Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, z pozostałemi zaś dwoma postępować według przytoczonej na wstępie „Instrukcji". Po 31.XII. 1931 egzemplarza, przeznaczonego dla Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego sporządzać i nadsyłać nie należy.

Załącza się odpis poz. 21-ej „Taryfy celnej" według stanu z dnia 15 października 1930 r. obowiązującej obecnie.

p. o. Zastępcy Dyrektora
Polskiego Monopolu Tytoniowego
(—) *E. Zaremba*

Załącznik do Okólnika D. P. M. T. Nr. 94 L.3341/IV/2/51.

O D P I S

poz. 21 Taryfy celnej według stanu z dnia 15.X. 1930 r.

Pozycja taryfy celnej i nazwa towaru.	Cło od 100 kg. złotych autonom.	Cło od 100 kg. złotych konwenc.	Tara	U w a g i.
21. Tytoń i wyroby z niego:				
1. Tytoń w liściach i wiązkach z łodygami lub bez; łodygi tytoniowe, odpadki, miał	2.080.—		S.....16 PL-1 .. 3 PL-2 .. 5 BL ... 3	Stanowi przedmiot monopolu państwowego. Opłata monopolowa od 1 kg. w zł.
U w a g a: Towary wymienione w p. 1 nin. poz. za pozw. Min. Skarbu	273.—			1. Tytoń w liściach i wiązkach z łodygami lub bez, odpadki, miał: 12,—.
2. Tabaka do zażywania	3.900.--		S. B. ..15 W-1 .. 2 W-2 .. 3	2. Tabaka do zażywania 20.—. 3. Tytoń grubo krajany, do fajek tytoń w krążkach i zwitkach 250,—.
3. Tytoń grubokrajany do fajek, tytoń w krążkach i zwitkach, tytoń do żucia	5.200.—		S. B. .15 PL-1 .. 3 PL-2 .. 5 W-1 .. 2 W-2 .. 3	4. Cygara, cygaretki: 500,—. 5. Tytoń cienko krajany do papierosów 250,—. 6. Papierosy 350,—. (Dz. Ust. R. P. Nr. 75/1927 poz. 658).
4. Cygara i cygaretki (tytoń krajany, zwijany w liście tytoniowe)	5.200.—		B. L. . . 3 S[1]) 16 i 50	7. Nikotyny i jej pochodne (siarczan nikotyny, szczawian nikotyny i t. p.) 2.50.
5. Tytoń cienko krajany do papierosów .	7.150.—		S.....16 BLs[2]). 20 S i BLs 24	8. Ekstraktów tytoniowych 1.50 (Dz. Ust. R. P. Nr. 41) 1930 poz. 359.
6. Papierosy	7.150.—		S.....30	

[1]) W skrzyniach — 16%, w skrzyniach wraz z małemi drewnianemi pudełkami, nie więcej nad 50 szt. w pudełku — 50%.
[2]) Za wyjątkiem przechodzących do spożywcy.

99.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 14 sierpnia 1931 r.

L. 1234/I/Og/31

w sprawie prawa aprobaty.

Do

P. P. Generalnego Inspektora P. M. T. i Naczelników Wydziałów.

Uzupełniając dotychczasowe zarządzenia w sprawie prawa aprobaty zastrzegam, iż wszystkie pisma, skierowywane do Ministerstwa Skarbu, o ile z tytułu dotychczasowych zarządzeń nie zostały zastrzeżone do aprobaty Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego, podlegają aprobacie I-szej.

p. o. Zastępcy Dyrektora
Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) *E. Zaremba.*

SPRAWY OSOBOWE

100.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 lipca 1931 r.

w sprawie emerytur, względnie odpraw na mocy orzeczeń komisyj dyscyplinarnych.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Biura Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw w miejscu.

Prawomocnem orzeczeniem Komisji Dyscyplinarnej w pewnym wypadku na mocy punktu 4 art. 77 ustawy o państwowej służbie cywilnej i zgodnie z art. 46 ustawy o postępowaniu dyscyplinarnem przeciwko funkcjonarjuszom państwowym wymierzoną została kara „przeniesienia w stały stan spoczynku z umniejszeniem uposażenia emerytalnego, względnie odprawy o 25%".

Przy wykonywaniu tego orzeczenia okazało się, że interesowana osoba nie może otrzymać uposażenia emerytalnego, ponieważ posiada tylko 9 lat, 11 miesięcy i 20 dni wysługi emerytalnej i wobec tego nie odpowiada warunkom określonym w ustępach pierwszym i trzecim art. 30 ustawy emerytalnej. Pozostawałoby zatem przyznanie tylko odprawy, zgodnie z orzeczeniem dyscyplinarnem, umniejszonej o 25%.

Ponieważ jednak wyłoniły się przytem wątpliwości, na jakim przepisie ustawowym możnaby oprzeć wypłatę takiej odprawy, Ministerstwo Skarbu na skutek wyjaśnień Prezydjum Rady Ministrów z dn. 23 stycznia 1931 r. L. 21312 oznajmia co następuje:

Odprawy, określonej w orzeczeniu Komisji Dyscyplinarnej, nie można przyznać na podstawie art. 44 ustawy emerytalnej ze względu na wyraźne brzmienie tego artykułu, nie dopuszczające przyznania przewidzianej w nim odprawy z innych powodów, aniżeli w tym artykule wymienionych. Również żaden inny artykuł ustawy emerytalnej nie daje podstawy do przynania odprawy urzędnikowi, który przeniesiony został w stan spoczynku za karę, a nie odpowiada warunkom ustępów pierwszego i trzeciego art. 30 tej ustawy. Podstawy takiej nie daje także żaden z artykułów ustawy uposażeniowej, ani też art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej, wygasły już z dniem 31 marca 1929 r.

Jeżeli zaś przeniesienie w stan spoczynku w drodze dyscyplinarnej samo przez się nie stwarza prawa do zaopatrzenia emerytalnego, jak to podkreśla ustęp 3 art. 30 ustawy emerytalnej, to nie można również przyjąć, ażeby orzeczenie dyscyplinarne samo przez się stwarzało prawo do odprawy. Po wygaśnięciu art. 116 ustawy o państwowej służbie cywilnej odprawa może być przyznawana istotnie tylko w wypadkach określonych w art. 44 ustawy emerytalnej, które w omawianej sprawie w grę wchodzić nie mogą.

Wobec tego orzeczenie dyscyplinarne o przeniesieniu w stan spoczynku ze zmniejszoną odprawą nie może być wykonane inaczej, jak przez zwolnienie ze służby z zaznaczeniem, że odprawa nie może być przyznana, bo ukarany nie ma do niej prawa.

Konsekwencje materjalne zrównają wprawdzie z konieczności tę karę z karą najsurowszą wydalenia ze służby, jednakże i pod względem moralnym i co do skutków prawnych pozostanie pomiędzy temi karami różnica, której praktyczne znaczenie uwydatni się wyraźnie przy staraniach o ponowne przyjęcie do służby państwowej.

101.

ZARZĄDZENIE D. P. M. T.

z dnia 19 sierpnia 1931 r.

L. 7276/I/Os/31

w sprawie prób reprezentacyjnych.

Do

Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego (wszystkich).

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zmienia postanowienia § 188 Instr. Mat., upoważniające do pobierania prób reprezentacyjnych jedynie Dyrektorów (Kierowników) fabryk i przyznaje poczynając od dnia 1 września 1931 r. prawo do pobierania prób reprezentacyjnych wszystkim Kierowni-

kom fabryk i zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego, a więc Dyrektorom i Kierownikom fabryk, Państwowych Magazynów Wyrobów Tytoniowych, Państwowych Magazynów Surowców Tytoniowych, Państwowych Magazynów Surowców i Wyrobów Tytoniowych, Urzędów Wykupu Tytoniu, Urzędów Wykupu Tytoniu i Państwowych Magazynów Wyrobów Tytoniowych, Państwowego Zakładu Doświadczalnego Uprawy Tytoniu w Piadykach oraz Kierownikowi Skarbowego Zakładu Sprzedaży Wyrobów Tytoniowych w Gdyni.

Kierownicy innych zakładów skarbowych sprzedaży wyrobów tytoniowych prócz Skarbowego Zakładu Sprzedaży Wyrobów Tytoniowych w Gdyni nie mają prawa do pobierania prób.

Jednocześnie Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zmienia dotychczasowe zarządzenia określające normę wysokości pobierania prób reprezentacyjnych w ten sposób, iż jako normę wysokości tych prób, w granicach których Dyrektorowie i Kierownicy mają prawo pobierania prób po cenach taryfowych określa się kwotę Zł. 75.— miesięcznie.

Próby reprezentacyjne mogą być pobierane od dnia 1 września r. b. tylko w cygarach i papierosach.

Przypomina się, że tytułem prób, podobnie jak i tytułem deputatu, mogą być pobierane wyłącznie wyroby Polskiego Monopolu Tytoniowego.

p. o. Zastępcy Dyrektora P. M. T.

(—) *E. Zaremba*

ORGANIZACJA SPRZEDAŻY

102.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 96

z dn. 21 sierpnia 1931 r.

L. 3252/IV/1/31

w sprawie przyznawania koncesjonowanym sprzedawcom wyrobów tytoniowych kredytu na pobór wyrobów tytoniowych.

Do

wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego — Wydział Skarbowy w Katowicach.

W okólniku Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego z dnia 31-go października 1928 r. L. 23318/IV/1/28 przyjęto jako normę wysokości kredytu, z którego mogą korzystać koncesjonarjusze przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych, wartość połowy przeciętnego miesięcznego poboru wyrobów tytoniowych ich przedsiębiorstw za rok ubiegły, t. j. normę równą **maksymalnej** normie wysokości kredytu na pobór wyrobów tytoniowych, ustalonej w § 5. rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 września 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 790 z 1928 r.).

Norma powyższa — jak wykazała praktyka, — jest za wysoka w stosunku do rzeczywistych potrzeb przedsiębiorstw sprzedaży wyrobów tytoniowych w zakresie kredytu, co między innemi pozwala sprzedawcom korzystającym z omawianego kredytu, na wykorzystywanie jego części na cele uboczne z uszczerbkiem interesów Polskiego Monopolu Tytoniowego; norma powyższa jest szczególnie obecnie zbyt wysoka z tego względu, iż obroty hurtowni w roku bieżącym w stosunku do roku poprzedniego naogół spadły.

Wobec powyższego Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego, w częściowej zmianie powołanego na wstępie okólnika, zarządza co następuje:

Koncesjonarjuszom, niekorzystającym obecnie z kredytu, należy odtąd, na wypadek starania się o jego uzyskanie, przyznawać w rozmiarze najwyżej:

a) czwartej części przeciętnego miesięcznego obrotu ich przedsiębiorstw, ustalonego w sposób określony w § 5., pkt. 2) wymienionego rozporządzenia Ministra Skarbu, o ile przedsiębiorstwa te znajdują się w dziedziprzedsiębiorstwa te znajdują się w siedzibie państwowego magazynu wyrobów tytoniowych,

b) trzeciej części przeciętnego miesięcznego obrotu, o ile przedsiębiorstwa ich znajdują się poza siedzibą państwowego magazynu.

Koncesjonarjuszom, korzystającym z kredytu w wysokości niższej od norm, ustalonych niniejszem zarządzeniem, można zwiększać kredyt tylko do wysokości tych norm. Natomiast koncesjonarjuszom, korzystającym obecnie z kredytu w rozmiarze, wyższym od norm ustalonych niniejszem zarządzeniem, niższym jednak od norm dotychczasowych nie należy kredytu zwiększać.

Postanowienia niniejszego okólnika nie mają zastosowania do koncesjonarjuszów, którzy korzystają z kredytu w wysokości, przekraczającej normy kredytu, ustalone w niniejszem okólniku.

Ustalone niniejszym okólnikiem, nowe normy kredytowe, mają zastosowanie również do spraw kredytowych, będących w toku załatwiania.

p. o. Zastępcy Dyrektora

Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) *E. Zaremba.*

RACHUBA I KASOWOŚĆ

103.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 95

z dn. 12 sierpnia 1931 r.

L. 4690/VII/4/31

w sprawie wyjaśnienia przepisów rachunkowo-kasowych.

Do
wszystkich Fabryk i Zakładów Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Nadsyłane przez Zakłady odpisy ksiąg kasowych oraz sprawozdania finansowe wskazują, iż pomimo wydania przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego szeregu okólników i wyjaśnień dotyczących prowadzenia ksiąg kasowych oraz sporządzania sprawozdań finansowych, sprawy te w wielu Zakładach załatwiane są niezgodnie z przepisami.

Zwracając raz jeszcze uwagę na konieczność ścisłego stosowania się do wydanych zarządzeń, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego podaje niżej szereg wyjaśnień w sprawach, które najczęściej wykazują w sprawozdaniach braki i usterki.

I. **Wypisywanie asygnacji i prowadzenie ksiąg kasowych.**

W myśl § 4 p. 1 i 2 przepisów rachunkowo-kasowych wszelkie wpłaty i wypłaty z kas własnych winny być uskuteczniane na zasadzie asygnacji przychodowych względnie rozchodowych. Innemi słowy: zanim jakakolwiek suma zostanie wpłacona lub wypłacona z kasy winna być wystawiona i podpisana przez uprawnione do tego osoby odpowiednia asygnacja i dopiero na zasadzie asygnacji może być wpłata względnie wypłata uskuteczniona i do księgi kasowej zapisana.

Bez asygnacji nie należy przeprowadzać żadnych obrotów kasowych.

Przy potrąceniach od uposażeń urzędniczych czy wynagrodzeń robotniczych, wystarczy wystawienie jednej asygnacji na wszystkie potrącenia i wpisania jej pod oddzielną pozycją za kolejnym numerem bieżącym w księdze kasowej.

W treści asygnacji lub z braku miejsca na załączniku do asygnacji należy jednak wyszczególnić tytuły i poszczególne kwoty oraz wpisać następnie te dane szczegółowo do księgi kasowej w rubryce „Treść". W kolumnie „sumy poszczególne" winna zatem figurować tylko kwota, na jaką opiewa asygnacja, czyli suma poszczególnych kwot, podanych w treści asygnacji.

W związku z tem należy zaniechać umieszczania przez Zakłady w rubryce „sumy poszczególne" podatku dochodowego, zwrotu zaliczek, opłat emerytalnych, wkładek na rzecz Z. U. P. U. i Kasy Chorych, gdyż kwoty te i treść do nich będą figurować w księdze kasowej w rubryce „treść".

Podatek dochodowy oraz dodatek do tego podatku należy w treści wyszczególnić w jednej pozycji i łącznej sumie, to samo dotyczy opłat emerytalnych oraz dopłat do tych opłat.

II. **Sporządzanie sprawozdań finansowych.**

W rubryce „Dotacje" należy podawać tylko kwoty przekazane przez Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego tytułem dotacji, natomiast wszelkie inne wpływy, czy to Kas Skarbowych na rachunek Fabryk i Zakładów, czy do Kas własnych należy podawać w rubryce „Inne wpływy".

W rubryce „Zaliczek" należy podawać tylko zaliczki zwrotne wypłacone urzędnikom na pensje, zaliczki zaś wypłacone robotnikom jako częściowe pokrycie ich wynagrodzeń za wykonane prace, należy podawać w rubryce „Płace i Zarobki".

W rubryce „Dostawcy" należy w sprawozdaniach finansowych dokładnie podawać grupę dostawców t. j. czy wypłata dotyczy dostawców surowców, czy dostawców materjałów pomocniczych, czy też dostawców ruchomości tak, jak to jest podane w okólniku Nr. 62 z dn. 18.IV. 1931 r.

Określeń „Dostawcy inni" względnie „różni" używać nie należy.

Jeżeli Zakład nie może sam zakwalifikować danego wydatku do odpowiedniej rubryki należy wyszczególnić go oddzielnie w wolnej rubryce z wyraźnem podaniem rodzaju wydatku.

Za Dyrektora P. M. T.

(—) *M. Chełmoński*

Naczelnik Wydziału Finansowego

104.

OKÓLNIK D. P. M. T. Nr. 97

z dn. 28 sierpnia 1931 r.

L. 5100/VII/5/31

w sprawie uzupełnienia zarządzenia L. 25642/VII/28 odnośnie sporządzania raportów warsztatowych.

Do
wszystkich Państwowych Fabryk Wyrobów Tytoniowych (za wyjątkiem Fabryki Warszawa—Dzielna), Państwowej Fabryki Opakowań i Etykiet w Poznaniu — Staszica, Urzędów Wykupu Tytoniu w Borszczowie, Lublinie, Jagielnicy i Zabłotowie, Państwowego Magazynu Surowców Tytoniowych w Oświęcimiu i Państwowego Zakładu Doświadczalnego Uprawy Tytoniu w Piadykach.

W związku ze zmianą sposobu księgowania wydatków, związanych z ubezpieczeniem robotników, zatrudnionych w warsztatach, które w myśl nowych przepisów Rachunkowo-Kasowych powinny obciążać koszty produkcji tych warsztatów, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zmienia częściowo i uzupełnia zarządzenie swe z dn. 17.X. 28 r. L. 25642/VII/28 w sprawie zmiany § 339 Instrukcji Materjałowej i prowadzenia raportów warsztatowych w sposób następujący:

punkt 3 otrzymuje nowe brzmienie:

„Na początku raportu należy podać spis artykułów pomocniczych z uwidocznieniem ilości wyda-

nych do warsztatu w/g odpowiedniego rejestru, zwróconych do magazynu i faktycznie zużytych, ceny jednostkowe i wartość oraz wynagrodzenia majstrów, rzemieślników i robotników, zatrudnionych w danym warsztacie, w/g poszczególnych miesięcy. Następnie należy wykazać wartość wydanych deputatów bezpłatnych i wszystkie dodatkowe wypłaty za okres sprawozdawczy, jak wynagrodzenia za godziny nadliczbowe pracy, nagrody pieniężne, zapomogi, zasiłki wszelkiego rodzaju, za urlopy, zasiłki dla bezrobotnych i t. p. oraz należne opłaty przedsiębiorstwa z tytułu ubezpieczenia w Kasie Chorych, w Zakładzie Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych, od wypadków i t. p., przyczem te ostatnie pomimo, że są wypłacane półrocznie, powinny być obliczane i podawane również za okres sprawozdawczy. Przy każdej poszczególnej kwocie należy podawać pozycję księgi kasowej, pod którą została wypłacona".

Punkt 5 uzupełnia się:

„...., względnie pozycją i numerem rejestru lub dziennika przedmiotów inwentarza pomocniczego, w którym zostały zarachowane, przyczem zarachowanie tych przedmiotów powinno się odbywać w tym samym okresie sprawozdawczym".

Punkt 6 uzupełnia się:

„d) inne wydatki (pośrednie).

Punkt 7 uzupełnia się nowem zdaniem:

„W wykazach tych zawsze należy podawać pozycje poszczególnych raportów".

Punkt 13 kasuje się.

Punkt 18 otrzymuje nowe brzmienie:

„Ocenę przedmiotów oraz robót wykonanych w warsztacie należy przeprowadzać ściśle według kosztów własnych, t. j. wartości zużytych na wykonanie i wykazanych przy każdej pozycji raportu materjałów, robocizny bezpośredniej, wypłaconej za wykonanie danego przedmiotu lub roboty łącznie ze świadczeniami, oraz wydatków pośrednich, a mianowicie wartości materjałów i robocizny pomocniczej, niezbędnych do utrzymania warsztatu oraz innych wydatków, niedających się podzielić bezpośrednio na poszczególne roboty, jak pensja majstra, wynagrodzenie za urlopy, zasiłki dla bezrobotnych i t. p. Żadnych innych wydatków doliczać nie należy.

Wydatki pośrednie należy podzielić na poszczególne roboty w stosunku do robocizny bezpośredniej.

Suma wartości wszystkich wykonanych w warsztacie robót plus wartość robót nieukończonych w okresie sprawozdawczym powinna się równać sumie wartości zużytych materjałów, robocizny i innych świadczeń, wykazanych na początku raportu plus wartość robót nieukończonych w poprzednim okresie".

Raporty warsztatowe za drugi kwartał r. b., t. j. za czas od 1.VIII do 30.IX r. b., powinny być sporządzone już w/g niniejszego zarządzenia.

Za Dyrektora P. M. T.

(—) *M. Chełmoński.*

Naczelnik Wydziału Finansowego

STATYSTYKA

105.

OKÓLNIK D. P. M. T.

z dn. 3 lipca 1931 r.

L. 1837/III/31.

w sprawie wypełniania deklaracyj statystycznych.

Do

Ajencji Celnej P. K. P. w Zebrzydowicach, Chorzowie, Zbąszyniu, Miasteczku, Tczewie, Gdyni, Zdołbunowie, Śniatynie — Załucze, Łupkowie, Siankach, Ławocznem, Lublińcu, Suminie, Chojnicach, Zwardonie, Lesznie, Warszawie — Gdańska, Goleszowie.

Główny Urząd Statystyczny stwierdził pewne niedokładności w wypełnianiu deklaracyj statystycznych wymaganych przez Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 11.IV. 1930 r. (D. U. Nr. 40 poz. 350 ex 1930 r.), na przychodzące z zagranicy surowce tytoniowe, których odprawa celna dokonywana jest w imieniu Fabryk i Magazynów P. M. T. przez Ajencje Celne P. K. P., a mianowicie:

1) brak wartości surowców tyt.,

2) zgłaszanie pewnej partji surowców tyt. na kilku deklaracjach, a podawanie wartości tejże partji tylko na jednej z deklaracyj.

Celem usunięcia tych niedokładności, oraz umożliwienia podawania Głównemu Urzędowi Statystycznemu szczegółowych danych statystycznych, Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego — w porozumieniu z Głównym Urzędem Statystycznym — prosi o dokładne wypełnianie deklaracyj statystycznych przy odprawie celnej surowców i wyrobów tytoniowych, oraz o umieszczanie, w związku z tem, w rubryce 17-ej tejże deklaracji (Druk wzór Nr. 1) liczby zezwolenia celnego Dyrekcji oraz wagi, na jaką dane zezwolenie celne opiewa np. „Zezwolenie celne L. 1502/III/31 na 100.000 kg.".

Dyrekcja Monopolu zaznacza przytem, że w każdem zezwoleniu celnem, którego odpis otrzymuje Ajencja Celna, mająca dokonać odprawy celnej, podaje Dyrekcja wartość danej partji surowca tytoniowego tak, że umożliwia to należyte wypełnienie deklaracji statystycznej i podanie wartości nawet przy odprawie tylko pewnej części danej partji surowca.

Dyrektor Polskiego Monopolu Tytoniowego

(—) *Dr. Kreutz*

Wszystkim

Fabrykom i Zakładom P. M. T.

do wiadomości z tem, że zasadniczo odprawy celne surowców tyt. będą się odbywały w granicznych Urzędach Celnych. W razie jednak, gdyby odprawa celna miała być dokonana w siedzibie Fabryki lub

Zakładu odbiorczego, winien tenże Zakład (Fabryka) zakomunikować danej Ajencji Celnej wartość surowca, która podawana jest przez Dyrekcję Monopolu bądź w odpisach zezwoleń celnych, bądź w przydziałach zagranicznych sur. tyt.

Wartości te winny być podawane również przy wysyłce zagranicę surowców tyt., postawionych firmom dostawczym do dyspozycji.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zaznacza, że przy imporcie zagranicznych wyrobów tytoniowych do Polski, względnie przy eksporcie wyrobów P. M. T. zagranicę, należy podawać w odnośnych deklaracjach statystycznych wartości fakturowane tych wyrobów, obliczone loco granica Polski, a nie wartości cennikowe.

Wartości te podawane będą każdorazowo przez Dyrekcję Monopolu, odnośnie do wyrobów importowanych w zezwoleniach celnych, lub przydziałach, odnośnie zaś do wyrobów eksportowanych — w zarządzeniach wysyłki za granicę.

Za Dyrektora P. M. T.

(—) *Androchowicz*

Naczelnik Wydziału

RÓZNE

106.

OKÓLNIK MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

z dnia 24 czerwca 1931 r.

Nr. I. Prez. 4864/31

w sprawie wykazu szkół, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych w r. szk. 1931/32.

(Patrz Monitor Polski z dnia 24 lipca 1931 r. Nr. 168, poz. 243).

107.

OKÓLNIK D. P. M. T.

z dnia 22 sierpnia 1931 r.

L. 1246/I/Og/31

w sprawie kasowania znaczków stemplowych.

Do

Generalnego Inspektoratu Pol. Mon. Tyt. wszystkich Wydziałów, kancelarji D. P. M. T., oraz Fabryk i Zakładów Pol. Mon. Tyt. (wszystkie).

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego podaje do wiadomości okólnik Ministra Skarbu z dnia 6 sierpnia 1931 r. L. D. I. 3266/I/31 treści następującej:

„Pomimo zarządzenia wydanego okólnikiem z dnia 26 sierpnia 1927 r. L. 4359/Pr w sprawie kasowania znaczków stemplowych, zachodzą wypadki niestosowania się poszczególnych urzędników do postanowień, zawartych w § 166 rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 713) do ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 570).

W związku z powyższem polecam bezwzględne ścisłe przestrzeganie wymienionego zarządzenia pod rygorem wyciągnięcia względem winnych jak najdalej idących konsekwencji służbowych".

Za Dyrektora P. M. T.

(—) *J. Napieralski*

Naczelnik Wydziału

WYDAWCA: DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO

TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22. 56857

Zakładu odbiorczego, winien tenże Zakład (Fabryka) zakomunikować danej Ajencji Celnej wartość surowca, która podawana jest przez Dyrekcję Monopolu bądź w odpisach zezwoleń celnych, bądź w przydziałach zagranicznych sur. tyt.

Wartości te winny być podawane również przy wysyłce zagranicę surowców tyt., postawionych firmom dostawczym do dyspozycji.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zaznacza, że przy imporcie zagranicznych wyrobów tytoniowych do Polski, względnie przy eksporcie wyrobów P. M. T. zagranicę, należy podawać w odnośnych deklaracjach statystycznych wartości fakturowane tych wyrobów, obliczone loco granica Polski, a nie wartości cennikowe.

Wartości te podawane będą każdorazowo przez Dyrekcję Monopolu, odnośnie do wyrobów importowanych w zezwoleniach celnych, lub przydziałach, odnośnie zaś do wyrobów eksportowanych — w zarządzeniach wysyłki za granicę.

Za Dyrektora P. M. T.
(—) Androchowicz
Naczelnik Wydziału

RÓŻNE

106.

OKÓLNIK MINISTRA WYZNAŃ RELIGIJNYCH I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO.

z dnia 24 czerwca 1931 r.

Nr. I. Pr. 4663/31.

w sprawie wykazu szkół, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych w r. szk. 1931/32.

(Patrz „Monitor Polski" z dnia 24 lipca 1931 r. Nr. 168, poz. 243).

107.

OKÓLNIK D. P. M. T.

z dnia 22 sierpnia 1931 r.

L. 1246/I/Og/31.

w sprawie kasowania znaczków stemplowych.

Do

Generalnego Inspektoratu Pol. Mon. Tyt. wszystkich Wydziałów, Kancelarji D. P. M. T., oraz Fabryk i Zakładów Pol. Mon. Tyt.

(wszystkie)

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego podaje do wiadomości okólnik Ministra Skarbu z dnia 6 sierpnia 1931 r. L. D. I. 3266/31 treści następującej:

„Pomimo zarządzenia wydanego okólnikiem z dnia 26 sierpnia 1927 r. L. 1339/Pr w sprawie kasowania znaczków stemplowych, zachodzą wypadki niestosowania się poszczególnych urzędników do postanowień, zawartych w § 166 rozporządzenia wykonawczego z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123 poz. 713) do ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 570).

W związku z powyższem polecam bezwzględne ścisłe przestrzeganie wymienionego zarządzenia pod rygorem wyciągnięcia względem winnych jak najdalej idących konsekwencji służbowych".

Za Dyrektora P. M. T.
(—) J. Napieralski
Naczelnik Wydziału

WYDAWCA: DYREKCJA POLSKIEGO MONOPOLU TYTONIOWEGO
TŁOCZONO CZCIONKAMI DRUKARNI PAŃSTWOWEJ, MIODOWA 22. 56857